

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Henkel AG & Co. KGaA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny wspólnotowy znak towarowy nr 33472909 „TERRA” dla towarów z klas 3 i 21

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu dla wszystkich spornych towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 75 rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny wspólnotowy znak towarowy „Rani” w kolorach zielonym, białym, czarnym i niebieskim zarejestrowany pod nr. 2587244 dla towarów z klasy 32; graficzny wspólnotowy znak towarowy „Rani” w kolorach niebieskim i białym zarejestrowany pod nr. 4005211 dla towarów z klas 29 i 30; graficzny wspólnotowy znak towarowy „RANI FLOAT” w kolorach niebieskim i białym zarejestrowany pod nr. 2587293 dla towarów z klasy 32; graficzny wspólnotowy znak towarowy „Rani” w kolorach pomarańczowym, żółtym, czarnym, białym, czerwonym, różowym, niebieskim i zielonym zarejestrowany pod nr. 2587269 dla towarów z klas 16, 21 i 32; graficzny znak towarowy „rani” zarejestrowany w Zjednoczonym Królestwie pod nr. 1239206 dla towarów z klasy 32

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2012 r. — Rani Refreshments przeciwko OHIM — Global-Invest Bartosz Turek (Sani)

(Sprawa T-523/12)

(2013/C 32/36)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Rani Refreshments FZCO (Dubaj, Zjednoczone Emiraty Arabskie) (przedstawiciel: M. Chapple, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Global-Invest Bartosz Turek (Poczesna, Polska)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 27 września 2012 r. w sprawie R 236/2012-4; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez skarżącą w związku ze skargą i orzeczeniem Sądu.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Global-Invest Bartosz Turek

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „Sani” w kolorach zielonym, seledynowym i białym dla, między innymi, towarów z klas 29, 30 i 32 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9087479

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Skarga wniesiona w dniu 3 grudnia 2012 r. — Recaro przeciwko OHIM — Certino Mode (RECARO)

(Sprawa T-524/12)

(2013/C 32/37)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Recaro Beteiligungs-GmbH (Kaiserslautern, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Weiser)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Certino Mode, SL (Elche, Hiszpania).

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zmianę zaskarżonej decyzji polegającą na oddaleniu odwołania wniesionego przez interwenienta i stwierdzenie wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego nr 734343 „RECARO” w całości;
- ewentualnie stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 września 2012 r. w sprawie R 1761/2011-1;
- obciążenie OHIM i, w przypadku przystąpienia, interwenienta kosztami niniejszego postępowania i postępowania odwoławczego przed OHIM.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku: Słowny znak towarowy „RECARO” dla towarów z klas 10 i 25 — wspólnotowy znak towarowy nr 734343

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Certino Mode, SL

Strona wnosząca o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Decyzja Wydziału Unieważnień: Stwierdzenie wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe uchylene zaskarżonej decyzji

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 51 ust. 1 lit. a) w związku z art. 15 rozporządzenia Rady nr 207/2009;
- Naruszenie art. 76 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 207/2009 w związku z zasadą 50 ust. 1 rozporządzenia Komisji nr 2868/95; oraz
- Naruszenie art. 75 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2012 r. — AXA Versicherung przeciwko Komisji

(Sprawa T-526/12)

(2013/C 32/38)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: AXA Versicherung AG (Kolonia, Niemcy) (przedstawiciele: C. Bahr, S. Dethof i A. Malec, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji odmownej;
- posiłkowo, stwierdzenie nieważności części zaskarżonej decyzji odmownej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca kwestionuje dorozumiane odmowne decyzje Komisji, które dotyczą złożonych przez stronę skarżącą wniosków potwierdzających o dostęp do akt Komisji w sprawie COMP/39125 — szkło samochodowe.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy: naruszenie obowiązku konkretnej i indywidualnej oceny żądanych dokumentów na podstawie art. 2 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 (¹)
 - Strona skarżąca podnosi w tym miejscu, że Komisja nie wypełniła ciążącego na niej na mocy art. 2 i 4 rozporządzenia nr 1049/2001 obowiązku konkretnej i indywidualnej oceny żądanych dokumentów. Zamiast tego instytucja ta dokonała niezgodnej z prawem kategoryzacji wskazanych dokumentów na podstawie kryteriów formalnych.
- 2) Zarzut drugi: naruszenie art. 4 ust. 2 tiret pierwsze i trzecie, a także art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1049/2001 poprzez odmowę dostępu do konkretnych dokumentów zawartych w aktach
 - W ramach tego zarzutu strona skarżąca utrzymuje, że Komisja naruszyła prawo, dokonując zbyt szerokiej wykładni zakresu zastosowania uregulowania wprowadzającego wyjątek zawartego w art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001. Strona skarżąca stoi na stanowisku, że ani nie doszłoby do naruszenia interesów handlowych w rozumieniu art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001, ani też Komisja nie mogła powołać się na ochronę celu śledztwa w rozumieniu art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia nr 1049/2001.
 - Nie doszłoby także do poważnego naruszenia procesu podejmowania decyzji (art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1049/2001).
 - Ponadto Komisja niesłusznie zaprzeczyła istnieniu przeważającego interesu publicznego w ujawnieniu wnioskowanych dokumentów.
- 3) Zarzut trzeci: naruszenie art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001 poprzez całkowitą odmowę dostępu do konkretnych dokumentów
 - Strona skarżąca podnosi w tym miejscu, że Komisja nie udzieliła także dostępu do części wskazanych dokumentów, naruszając w ten sposób art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001. Strona skarżąca twierdzi, że Komisja nie zbadała, czy istniała możliwość udzielenia dostępu do części dokumentów, naruszając tym samym wymogi rozporządzenia nr 1049/2001.
- 4) Zarzut czwarty: naruszenie art. 4 ust. 2 tiret pierwsze i trzecie, a także art. 4 ust. 3 akapit drugi oraz art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 1049/2001 poprzez odmowę udostępnienia pełnego tekstu spisu treści akt Komisji